

[Strøm.]

med Loven er altsaa dels at give Kommunerne Mulighed for Refusion af den Arbejdsløn, der udbetales, og samtidig gennem Arbejders Igangsættelse at skabe lidt lysere Livsvilkaar for de Medborgere, der kommer i Beskæftigelse, og som ellers er henvist til at søge Hjælp hos Kommunerne. Det er givet, at da Loven gennemførtes i 1934, var der Enighed om, at disse Arbejdere selvfølgelig skulde have Fordel af dette Arbejde, saaledes at de fik noget mere til Livets Opretholdelse, end Tilfældet er, naar de er henvist til at leve af Understøttelse. Der er ogsaa Enighed om dette i det Udvalg, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet nu. Men i Loven er dette kun løst antydet, og der kan derfor kun ske en højst uensartet Bedømmelse i Kommunerne af, hvad der forstaas ved, at det, som der siges i Loven, skal være en Fordel for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, tager Sigte paa at klargøre dette Forhold. Flertallet foreslaar saaledes en Ændring i § 1, der siger, at Arbejdstiden ikke kan nedsættes til under 36 Timer om Ugen, og endvidere foreslaar man en Paragraf, der siger, at Lønnen, der skal betales for disse Arbejder, er den Løn, der gælder efter de Overenskomster, der er mellem Kommunen og dens Arbejdere eller mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. Det er en ny Paragraf, men denne nye Paragraf er i Virkeligheden ikke ukendt for Rigsdagens Medlemmer, idet den eksisterer i den midlertidige Lov Nr. 158 af 1935 vedrørende offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Den Paragraf, der her er Tale om, er altsaa vedtaget af samtlige Partier i dette høje Ting, og Flertallet har ønsket den indført i denne Lovgivning — ja, naar jeg siger alle Partier her i Tinget, er det vist ikke helt rigtigt; jeg tror, Kommunerne var derimod.

Som det vil ses af Mindretallets Betænkning, har Mindretallet fundet, at der er noget, som de for deres Vedkommende vil klage over ved at anføre det i Betænkningen, nærmest vel med Henblik paa Administrationen af Loven. Jeg føler mig nu ikke kompetent til at behøje Administrationen noget, jeg formener, at Administrationen har handlet i Overensstemmelse med Loven, men da nu Mindretallet synes at have noget at beklage sig over, og da jeg for mit Vedkommende efter at have læst de Oplysninger,

som vi har faaet fra den højtærede Socialminister, synes, at jeg ogsaa godt for mit Vedkommende kunde have noget at beklage mig over angaaende Administrationen, har Flertallet haft den Opfattelse, at det vilde være saare rimeligt, at der i de Nævn, der beskæftiger sig med Lovens Administration ude i Kommunerne, blev en Repræsentation for Arbejdsgiverne og Arbejderne, saaledes at man fik Sikkerhed for, at alle de Partier, der er interesserede i denne Lovgivning, ogsaa har Sæde der, hvor Loven administreres. Det er det, Ændringsforslagets Stykke c gaar ud paa, at der skal udpeges 1 Repræsentant af Dansk Arbejdsgiverforening og 1 af De samvirkende Fagforbund.

Som jeg allerede har nævnt, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om disse Ændringer, som synes saare naturlige, og som i og for sig ikke er dette Tings Medlemmer ubekendt. Jeg beklager i højeste Grad, at der ikke har været Mulighed for at faa Venstre og de Konservative med til disse Ændringer, og jeg henstiller, at man stemmer for Lovforslaget i den Skikkelse, Flertallet nu har givet det.

Edvard Sørensen: Da det Lovforslag, vi behandler her, i sin Tid blev forelagt af den højtærede Socialminister, udtalte denne i sin Forelæggelsestale — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere nogle Linier, de findes i Tidenden Sp. 3664 —:

„Da der ikke i Lovens hidtidige, forholdsvis korte, Virkeperiode fra Kommunerne eller Amtsnævnene er fremkommet tilstrækkelige Oplysninger til, at der kan foretages en Bedømmelse af, om Ændringer i de gældende Regler skønnes for nødne eller dog ønskelige, har jeg ment at burde foreslaa Loven forlænget uændret.“

Paa dette Grundlag gav i alt Fald de fire udvalgsberettigede Partier ved første Behandling deres Tilslutning til Lovforslaget. Derfor maa det selvfølgelig forbavse, at Ministeren senere har ændret sin Opfattelse og i Dag møder med gennemgribende Ændringer, som den ærede Ordfører nu gjorde Rede for; Ændringer, der, hvis de vedtoges, vilde betyde, at Grundlaget for Loven forrykkedes i meget stærk Grad, Ændringer, der vilde betyde, at Loven ude i Kommunerne i alt væsentligt ikke vilde blive brugt. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod disse Ændringer, og hvis de vedtages, at vi da ved tredje Behandling stemmer imod Lovforslaget i den nye Affattelse.